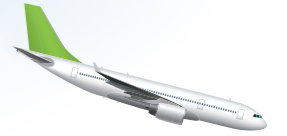

Žijeme v různých částech světa, ale když nedaleko od nás postavili chrám, měli jsme stejné pocity!

Z Paříže do Sappora

Z rozhovorů, které vedla Amie Leavittová z Utahu v USA.

Točité schodiště v chrámu Paříž ve Francii

Lustr v celestiální místnosti chrámu Sapporo v Japonsku

Jmenuji se Rachel. Bydlím poblíž chrámu Paříž ve Francii.

Chrám je pro mou rodinu opravdu důležitý. Než postavili chrám Paříž, jezdili jsme s rodinou několikrát ročně do chrámu Frankfurt v Německu. Cesta autem tam a zpět trvala deset hodin!

Líbilo se nám sledovat, jak se nový chrám staví. Každý týden po shromáždění jezdili rodiče kolem, abychom se mohli podívat, jak stavba pokračuje. Nejprve strhli jednu starou budovu a vykopali velkou díru. Pak začali stavět chrám, který byl vyšší a vyšší. Brzy tam stál dům Páně!

Se svými sourozenci se těším, že do toho chrámu jednou půjdeme. Má nejstarší sestra, Esther, bude první, která se zúčastní křtů. A nikdo z nás se už nemůže dočkat, až na nás také přijde řada. Máme chrám moc rádi a jsme šťastní, že jeden máme přímo v našem městě!

Jmenuji se Koshi. Bydlím poblíž chrámu Sapporo v Japonsku. Moc rád jsem sedával doma u okna a díval se, jak se chrám staví.

Pozval jsem svého dobrého kamaráda, aby šel s námi na den otevřených dveří. Říkal, že je to tam nádherné.

Rád si představuji, že chrám má v den svého zasvěcení narozeniny. Ten den jsem měl narozeniny i já. A také prezident Monson! Byl jsem s rodiči v chrámu přímo při jeho zasvěcení.

Jsem velmi vděčný za to, že bydlím blízko chrámu. Kdykoli mám ve škole těžký den, mohu jít po cestě domů přes chrámový pozemek. Když tam jsem, pociťuji lásku, kterou ke mně chová Nebeský Otec. Těším se na okamžik, kdy budu moci jít dovnitř, abych se zúčastnil křtů a abych se tam později oženil. ■